

Проект на ПМС за изменение и допълнение на Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 16.09.2020 г. - 16.10.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #5396-К

Област на политика: Архив - Социална политика и заетост

Тип консултация: Акт на министър

Тип вносител: Национално

С проекта на Постановление на Министерския съвет се предлагат изменения и допълнения в Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги.

Предложените промени в наредбата имат за цел да гарантират на командированите работници и служители:

- право на трудово възнаграждение, в което се включват всички задължителни елементи според законодателството на приемащата държава;
- условия за настаняване, които да не са по-неблагоприятни от предоставяното настаняване от работодателите в приемащата държава;
- поемане на разходите при прекомандироване;
- цялостна закрила на трудовите права, съобразно изискванията на местното законодателство, когато командироването надвишава 12 месеца;
- закрила при недействително командироване.

С предложения проект на акт се въвеждат изискванията на Директива (ЕС) 2018/957 на Европейския парламент и на Съвета от 28 юни 2018 година за изменение на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ, L 173/16 от 9 юли 2018 г.). Предлага се постановлението да влиза в сила от 30 юли 2020 г.

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на ПМС - вер. 1.0 | 16.09.2020](#)

[Доклад - вер. 1.0 | 16.09.2020](#)

[Оценка на въздействието - вер. 1.0 | 16.09.2020](#)

[Становище по оценката на въздействието - вер. 1.0 | 16.09.2020](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 21.12.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Nikolay Valkanov (14.10.2020 13:20)

Становище на СМТ

Във връзка с предложените за обществено обсъждане промени в Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги, изразяваме следното становище:

Възразяваме срещу предложената разпоредба на §9 и § 10 от проекта на постановление, според което изчисляването на срока на командироване на заварените случаи се случва от датата на влизане в сила на постановлението, а то

влиза в сила от 30 юли 2020 г.

Така предложените текстове не държат сметка за обстоятелството, че има заварени случаи на командировани работници и служители в рамките на предоставяне на услуги със срок надвишаващ една година, а са със срок на командироване не повече от 2 (две) години.

Приемането със задна дата на разпоредби, за да се транспонира Директивата в предвидения в нея срок 30.07.2020г. не държи сметка за това, че ще постави работодателите в нарушение на Наредбата, изискваща нотификация за командировки в рамките на предоставяне на услуги на 12-тия месец от командироването, ако продължителността на командировката е до 18 месеца. Съществуват заварени случаи на командировка, които към 30.07.2020г. вече са надхвърляли 12 месеца, а влизането със задна дата на предложените промени ще постави тези работодатели в нарушение на наредбата и това би било основание за санкции от страна на контролните органи.

Нормативните актове следва да имат действие за в бъдеще, а не ретроактивно действие, още повече когато тези правни норми могат да засегнат права и законни интереси на адресатите си. Ретроактивното действие на нормативния акт би следвало да е изключение, а не принцип.

Това разбиране на законодателя е изрично уредено в чл. 14 от Закона за нормативните актове, според който:

„Чл. 14. (1) Обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба.

(2) Обратна сила на нормативен акт, издаден въз основа на друг нормативен акт, може да се даде само ако такава сила има актът, въз основа на който той е издаден.

(3) Не може да се дава обратна сила на разпоредби, които предвиждат санкции, освен ако те са по-леки от отменените.“

Надяваме се да преразгледате предложените проекто-изменения от Вас в Наредбата по начин, по който няма да поставите работодателите в нарушение със задна дата.

Автор: Паола Класа (18.09.2020 13:08)

относно предложенията за промяна в Наредбата

Разпоредбата на § 10 от предложението проект за изменение на Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане на работници и служители в рамките на представяне на услуги, във връзка §9 от същия проект за изменение- не държи сметка, че командировки, започнали преди повече от 1 година, биха поставили автоматично в нарушение работодатели, изпратили в командировка в

рамките на предоставянето на услуги свои служители. Ретроактивното действие на нормативните актове трябва да е изключение, а не принцип, още повече, когато засяга права на адресати и би поставило работодателите автоматично в нарушение, с влизането в сила към 30.07.2020г. Намирам за неприемливо ретроактивното влизане в сила на измененията защото държавата не е намерила за добре да приведе действието на Директивата до въпросната дата 30.07.2020г., предвидена като крайна в самата Директива!

Тук става въпрос не просто за формалност, а и до финансови измерения на командироването, които са уредени между страните по командироване в рамките на предоставяне на услуги в съдържанието на Споразумения за командироване!

Считам, че целият текст на предложената ал. 6 на чл. 9 противоречи на смисъла и съдържанието на чл. 3, §1 а от директивата:

когато действителната продължителност на дадено командироване надхвърля 12 месеца, държавите гарантират, независимо от приложимото за трудовото правоотношение право, че предприятията, посочени в чл.1, параграф 1 осигуряват на работниците, командировани на тяхна територия, на основата на равно третиране, в допълнение към реда и условията на работа, посочени в параграф 1 от настоящия член, всички приложими ред и условия на работа, които са установени в държавата членка, в която се извършва работата:

- от закони, подзаконови или административни разпоредби и/или

- от колективни трудови договори или арбитражни решения, които са били обявени а общоприложими или се прилагат в съответствие с параграф 8

Идеята на Директивата след надхвърляне на 12 месеца командироване в друга държава членка- работникът или служителят да придобие социално-осигурителните и трудови права каквито имат местните работници и служители за съответната държава членка на ЕС, която приема командирования служител- права, не да продължава да бъде към социално-осигурителната ни система.

Предложеният текст ба чл. 10, ал.3 от Наредбата в частта "смегчаващи вината обстоятелства" не е правно прецизен, понеже юридическите лица не формират вина. Тяхната отговорност е обективна и безвиновна. Не се разбира какво всъщност иска да се каже. Може би, че деянието ще се приема за маловажен случай на нарушение?

История

Начало на обществената консултация - 16.09.2020

Приключване на консултацията - 16.10.2020

Справка за получените предложения - 21.12.2020

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)